

22è diumenge després de Trinitat 8-11-2020

Preludi musical

BWV 89

Was soll ich aus dir machen, Ephraim
Què faré amb tu Efraïm?

Invocació

Crida a la lloança: Salm 78, 1-7

Himne: Sembraré la llavor ben preuada (139 CG)

Lectures bíbliques:

Amós 5, 18-24

1a Tessalonicencs 4, 13-18

Mateu 25, 1-13

Pregària per la il·luminació

Proclamació de la paraula

Interludi musical

BWV 89 – V, Ària

Resposta a la Paraula

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

Pregària

Himne: Mon cor joiós, ple d'esperança (71 CG)

Benedicció

Postludi

Litúrgia: Marta López Ballalta

Proclamació de la Paraula: Judit Pallàs

Música: Laia Berlanga, Oriol Berlanga, Elies Cortès

Lectures: Oriol Berlanga, Anna Guinot, Jordi Pérez i Esther Raduà

Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1744 del 8 de novembre de 2020

Camins a la pau

34 »No us penseu que hagi vingut a portar la pau a la terra. No he vingut a portar la pau, sinó l'espasa. 35 He vingut a desunir el fill i el pare, la filla i la mare, la nora i la sogra. 36 Els enemics de cadascú seran la gent de casa seva. (Mt 10, 34:36)

Són paraules de Jesús dures, enigmàtiques, que no encaixen amb el missatge de Jesús sobre l'amor, la pau i la justícia. Reconec que m'incomoden perquè contradiuen la imatge i el missatge que tinc de Jesús.

Des de la més tendra infància m'han ensenyat que el missatge de Crist és un missatge de reconciliació, de treball per la pau i de mostrar sempre una actitud pacífica. Per això reconec que em costa acceptar aquestes paraules.

El que més crida l'atenció és que Jesús diu que ve a portar el conflicte entre la gent que s'estima, entre la gent on els llaços d'amor són més íntims i intensos. Hom podria pensar que un líder com Jesús hauria de portar el conflicte a un nivell més alt. Hauria de portar el conflicte entre els que busquen la guerra, i els que viuen de la injustícia. Però Jesús diu que ve a generar conflicte en el nucli familiar més íntim.

Per què Jesús focalitza en el nucli familiar el conflicte si és en aquest on es manifesten més obertament els llaços d'amor?

Els llaços d'amor que es generen en l'àmbit familiar són, per regla general, molt forts. Això fa que no tinguem la mateixa consideració ni el mateix tracte amb les persones del nostre entorn familiar que amb la resta de persones. Tampoc el nostre nivell de tolerància i d'exigència és el mateix per les persones que estan en el nostre cercle familiar que per la resta de les persones.

Per altre costat com a cristians tenim clar que el que ens demana Jesús és una actitud d'amor, de lluita per la justícia i de treball per la pau. I és veritat que davant d'un conflicte, els cristians hem volgut sempre posar els ensenyaments de Jesús com la manera de resoldre vertaderament un conflicte.

I hem après que el que ens demana Jesús de justícia, pau i amor ha d'anar per damunt de totes les nostres prioritats. Però què passa quan el que ens exigeix Jesús entra en contradicció amb el que ens demana el nucli familiar? És aquí on Jesús ens porta al conflicte, quan els llaços d'amor i el missatge de Jesús entren en contradicció. Llavors, o els llaços d'amor comencen a trencar-se, o el missatge de Jesús comença a esvair-se, perquè tots dos ja no poden conviure.

»Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus! (Mt 5:9)

Però no hi ha dubte. Jesús és per la pau; però no per una pau a qualsevol preu. Hi ha paus que no són pau. Molts de nosaltres recordem bé això. La pau sota l'amenaça de represàlies. Quants crims hem hagut de suportar sota una pau que no era pau sinó més aviat un estat policial? Quantes persones han estat represaliades per pensar diferent, o per tenir una conducta sexual diferent o una religió diferent? No, no era una pau basada en els valors republicans d'igualtat sinó basada en els valors dictatorials de l'homogeneïtat, no era una pau basada en la llibertat sinó en la repressió, no era una pau basada en la fraternitat sinó en la venjança.

Els romans deien "Si vols la pau prepara la guerra". Aquesta frase segueix sent tan vigent! En aquest món, si no hi ha més violència en molts indrets del planeta, no és perquè hi hagi pau, sinó por a l'exèrcit enemic.

Però la pau no s'imposa, la pau s'aconsegueix, la pau és un viatge que comença en el jo per arribar en el tu; i és en el punt de trobada de tots dos on trobem la pau. La pau és la lluita dels qui creuen en la justícia i en el perdó, és la lluita dels qui somnien que el desert de la guerra demà serà el jardí de la pau.

Però com s'arriba a la pau? A partir de Gandhi s'ha posat molt de moda la cultura de la no-violència. És evident que cal fomentar la cultura de la no-violència, però si considerem que la pau és la manca de violència, al meu entendre, estem devaluant el concepte de pau. Gandhi va pronunciar la famosa frase "no hi ha camí per la pau, la pau és el camí". Amb tota la humilitat del món, estic en desacord amb Gandhi. Per mi sí que hi ha un camí per la pau. La pau és el punt on es troben el camí de la justícia i el camí del perdó, uns camins on només hi cap amor. No hi ha odi ni ressentiments, perquè la pau és l'anhel del qui estima. Una pau sense justícia ni perdó és una pau merament estètica.

Per això el nostre malaurat país no ha sabut trobar la pau. Perquè en cap moment l'estat ha demanat perdó als represaliats pel franquisme. L'any 1978 es va pactar un oblit, es va "indultar" el franquisme sense que ningú demanés perdó, sense que ningú reparés les injustícies. I així ens trobem quaranta anys més tard, elaborant lleis per la memòria històrica pels represaliats. Són lleis que arriben tard i malament. És veritat que la llei reconeix les injustícies i els crims, però no en repara les injustícies i molt menys l'estat demana perdó. Fa quaranta anys que estic esperant que un rei Borbó, hereu del franquisme, tingui la dignitat, la valentia i el

sentit d'estat per demanar perdó. Fa quaranta anys que estic esperant que un estat que no va trencar amb el franquisme repari les injustícies que es van cometre en el franquisme. Però això no passarà mai! Per això, sense justícia ni perdó, la pau d'aquest país és merament estètica. I és amb aquests fonaments, que era qüestió de temps que els fantasmes del passat, amb qui l'estat mai va trencar les cadenes, ressorgissin. Em pregunto, quantes pedres Stolpersteine cal posar per recordar els crims del franquisme?

La justícia argentina ha demanat l'extradició de Rodolfo Martín Villa, exministre franquista, acusat d'homicidi agreujat i crims de lesa humanitat pels successos de Vitòria de 1976 on van morir 5 persones per foc real de la policia i que a Espanya ni tan sols van investigar. Per mi va ser una vergonya, una decepció, una sorpresa veure els presidents González, Zapatero i Sánchez asseguts al costat dels presidents Aznar i Rajoy per donar suport a l'exministre franquista amb les mans tacades de sang. Em pregunto si el suport es va produir per corporativisme entre polítics, per un patriotisme xovinista o pressionats per una opinió pública cada cop empeltada d'un nacionalisme caspós. Però vull pensar que alguna d'aquestes raons va passar per sobre dels seus principis de justícia.

El que ens demana Jesús és que els nostres principis han d'estar per sobre dels nostres llaços d'amor i d'amistat, per sobre d'interessos corporativistes, sobre de patriotismes xovinistes, han d'estar per sobre de nacionalismes casposos. Però aquesta manera de ser ens portarà inevitablement al conflicte.

I no és això el que ens demana Jesús?

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana hem pogut ajudar un altre cop al "Chiringuito" amb la compra de formatge, llet, margarina i llaunes grans de tonyina. No és que quedin molts diners després de fer aquesta compra, però donem gràcies per haver-la pogut fer i procurarem seguir atents i fer el que puguem amb l'ajuda del Senyor. Moltes gràcies a tots/es per l'esforç i si us plau, no oblideu pregar per la feina que fa l'equip del "Chiringuito" en aquests temps tan complicats.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00. Enllaç:
<https://youtu.be/W4q4xh0m4PE>

També podeu tornar a veure el culte o veure de nou els cultes anteriors:
<https://www.youtube.com/channel/UCydZmry9XR0M6X8tXemJI6Q>

PREMI CASSIÀ JUST

El departament de Justícia ha concedit a l'ACAT el PREMI CASSIÀ JUST d'aquest any per la llarga trajectòria en Drets Humans. La lluita contra la tortura i els maltractes cruels, inhumans i degradants que ha fet l'ACAT des de fa temps han inclinat el Premi cap a l'ACAT. La denúncia que hem fet de les presons preventives dels presos polítics i dels maltractes rebuts pels CDR detinguts el 23 de setembre 2019 també han influït en l'elecció.

Davant d'altres organitzacions, la candidatura de l'ACAT havia estat presentada per Justícia i Pau, i finalment ha guanyat.

El lliurament del Premi tindrà lloc el 17 de novembre, si la COVID ho permet.

EL NEN DE NADAL

Ja que de moment no ens podem veure presencialment a l'església, si estàs interessada o interessat en preparar una caixeta per enviar, posa't en contacte amb l'Anna Guinot per coordinar la seva recollida. Ja queden només dues setmanes, NO ESPERIS A ULTIMA HORA!!!